

BLOG

BLOG | 19 MAY 2017

HARMONICALLY OUTSTANDING

ชมผลงานการออกแบบของศิลปินชาวออสเตรียฮุนเดิร์ต
ทวาตเซอร์ (Hundertwasser)

BLOG | 29 MAR 2017

TAKE A WALK

เดินกินลมชมธรรมชาติ สำรองสปาเกลือสไตลียอร์มันใน
เมือง Bad Kreuznach

BLOG | 8 FEB 2017

ALONG THE RIVER

เลาะสียบและดื่มตำกัางานศิลปะ-รมแม่น้ำในเฟรงก์เฟิร์ต

BLOG | 26 OCT 2016

PAUL KLEE, AARE & UNESCO

สามสิ่งเมื่อพูดถึง Bern เมืองหลวงของสวิตเซอร์แลนด์
... ใช่แล้ว! เมืองหลวงของสวิต

BLOG | 23 NOV 2016

ERNST MAY HOUSE

หัวใจของการออกแบบ คือการแก้ปัญหา

BLOG | 19 MAY 2017

Harmonically Outstanding

ชมผลงานการออกแบบของศิลปินชาวออสเตรียฮุนเด็ทวาสเซอร์ (Hundertwasser)

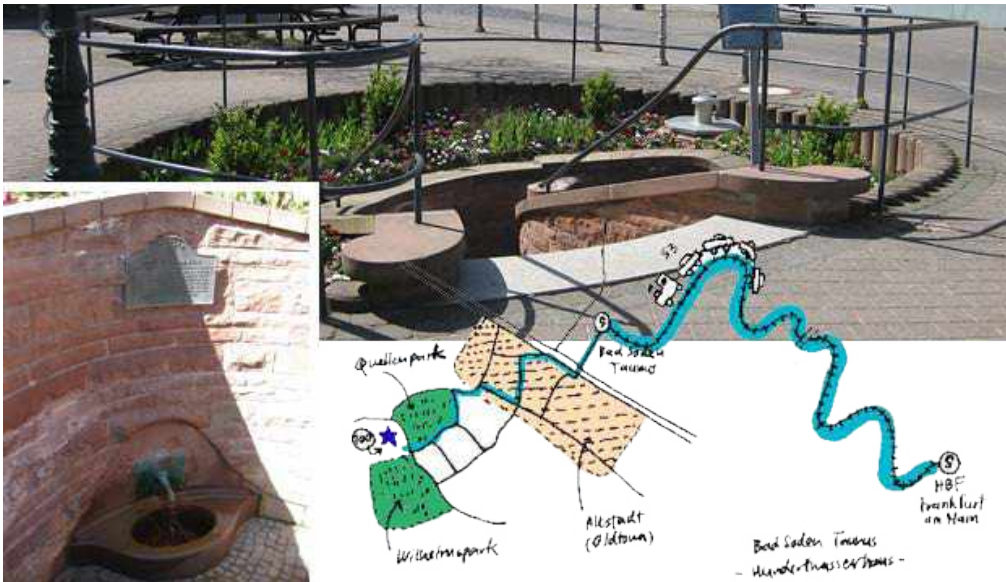
0 SHARE f tw p ig

ATTHAYA SUAYSOM / MAJA /
FREELANCE DESIGNER & DESIGN
STUDENT

“The limits of my language mean the limits of my world.” This quote from Ludwig Wittgenstein makes Atthaya changed the way to live her life. Atthaya is fascinated by something simple and local. She travels mostly alone, knows and learns people on the way. Now she’s living in Germany and studying communication design.

FOLLOW f ig

รถไฟสาย 3 หรือที่เรียกว่า เอส บาน (S Bahn, S3) พาเราจากสถานีรถไฟหลักในเมืองแฟรงก์เฟิร์ต (Frankfurt am Main Hauptbahnhof) ใช้เวลาเดินทางเพียงครึ่งชั่วโมงก็มาถึงเมืองเล็กๆ อันแสนสงบชื่อ บาด ซอดเดิน (Bad Soden)

แม้เมืองจะไม่ใหญ่แต่มีชื่อเสียงด้านสปามาตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 18 ที่นี้มีโรงสปาเก่าแก่อันมีชื่อเสียงหลายแห่ง อย่างบ็อกเก้นไฮมเมอร์ (Bockenheimer) เป็นโรงสปาแห่งแรกของเมืองถูกสร้างในปี 1722 แต่พังเสียหายอย่างหนักในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 นอกจากนี้ยังมีสวนสาธารณะร่มรื่น และโรงแรมสำหรับคนที่เดินทางมาทำสปาโดยเฉพาะ คำว่า Bad ที่นำหน้าชื่อเมืองมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า Bath ในภาษาอังกฤษ เมืองจึงความคล้ายกันกับเมืองบาด คร้อยชนาค (Bad Kreuznach) ที่เล่าให้ฟังไปก่อน ปัจจุบันเมืองนี้เป็นที่รู้จักมากขึ้นจากผลงานของศิลปินฮุนเดทวาสเซอร์ (Hundertwasser) (1928-2000)

ฮุนเดทวาสเซอร์ หรือชื่อจริงคือ ฟรีดริช สโตวาสเซอร์ (Friedrich Stowasser) เป็นชาวออสเตรีย ชื่อฮุนเดทวาสเซอร์มาจากคำว่า Sto จากชื่อจริงในภาษาสลาวิก (Slavic) แปลว่าร้อย แต่ภาษาเยอรมันคือคำว่า ฮุนเดท (Hundert) ศิลปินคนนี้มีผลงานทั้งด้านศิลปะและสถาปัตยกรรม คนส่วนใหญ่มักคิดว่าผลงานของเขามีเฉพาะที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย แต่แท้จริงแล้วมันกลับกระจายอยู่ประปรายในหลายประเทศ ทั้งสหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น รวมถึงที่นี่ ที่เยอรมัน

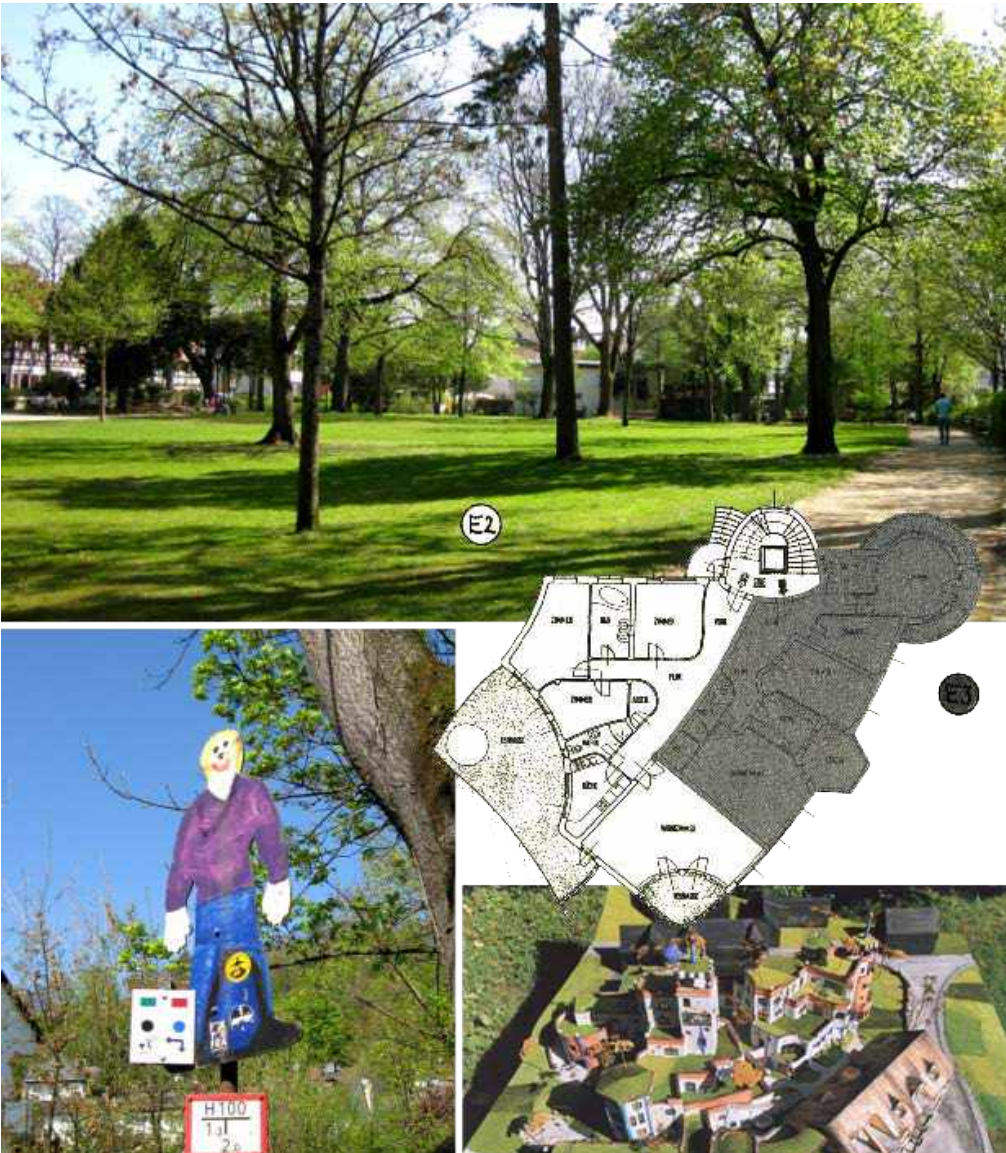
ลายเส้นอันเป็นเอกลักษณ์และสีสันสดใสเกิดเป็นความโดดเด่นอย่างสุดโต่ง ทำให้ไม่น่าแปลกใจที่ผลงานของเขามีทั้งคนที่ชื่นชอบมากหรือไม่ก็เกลียดไปเลย ส่วนตัวเราชอบแนวคิดการเลือกใช้วัสดุในงานสถาปัตยกรรมของฮุนเดทวาสเซอร์ ที่เลือกใช้โมเสกเซรามิกสีสดใสเป็นงานศิลปะแทนการทาสีต่างๆ

ผลงานของ ฮุนเดทวาสเซอร์ ในเยอรมันนอกจากที่เมือง บาด ซอเดิน แห่งนี้แล้ว ยังมีที่เมืองพล็อคซิงเค่น (Plochingen) ติดกับสตuttgart และเมืองอิลเซ่น (Uelzen) อยู่ไม่ไกลจากฮันโนเวอร์ (Hannover) เหตุผลของการสร้างผลงานที่นี่ ต่างจากการสร้างพิพิธภัณฑ์ของแฟรงค์ แกรรี่ (Frank Gehry) ในเมืองบิลเบา (Bilbao) แต่เพราะเจ้าของพื้นที่ต้องการบูรณะซ่อมแซมโรงสปาเก่าแก่แห่งนี้ให้เป็นอนุสรณ์สถานควบคู่กับการสร้างอาคารใหม่สำหรับเป็นอพาร์ทเมนท์ในพื้นที่เดียวกัน

อาคารใหม่ของศิลปินถูกสร้างด้วยปูนเคี้ยวคู่อาคารโรงสปาเดิมที่สร้างจากไม้ หากสังเกตจากเสาไม้บริเวณทางเข้าหลักจะมีป้ายเขียนถึงที่มาของการบูรณะงบประมาณในการซ่อมแซมอาคารเก่าที่นี้มักได้มาจากการฟ้องร้องเรียกเงินชดเชยค่าเสียหายจากเทศบาลเมืองและจะมีสัญลักษณ์รูปธงสีฟ้าขาวติดอยู่ อันหมายถึงอาคารแห่งนี้เป็นที่กอนูรักษ์ ซึ่งสามารถพบได้ทั่วไปในเยอรมัน

อาคารสร้างระหว่างปี 1990-1993 ร่วมกับสถาปนิก ปีเตอร์ เฟลิแกน (Peter Pelikan) ได้รังสรรค์ผลงานอันมีชื่อเสียงคือ อพาร์ทเมนต์ที่ตั้งอยู่ระหว่างสวนสาธารณะ 2 แห่งในเมืองชื่อวิลเฮิมสปาร์ค (Wilhelmspark) และควอลเลนปาร์ค (Quellenpark) เนื่องจากต้องการรักษาแหล่งน้ำแร่ใต้ดินได้ อาคารไว้ จึงออกแบบโครงสร้างฐานรากอย่างระมัดระวัง โดยการเจาะเสาเข็มลึก 15 เมตรแทนการเจาะเข็มกระจายตามพื้นที่โดยรอบ อันเป็นเทคนิคเดียวกับบ้าน Hundertwasser ในเวียนนา

อาคารถูกออกแบบเป็นอพาร์ทเมนต์หลายหลังรวมกลุ่มกัน แต่ละหลังจะมีระเบียง สวนหย่อมขนาดย่อม และสวนบนหลังคาเป็นของตัวเอง

หากดูจากภาพถ่ายความชัดเจนของอาคารจะให้ความรู้สึกแตกต่างจากบรรยากาศโดยรอบ แต่พอได้เห็นของจริงกลับดูกลมกลืนอย่างน่าแปลกใจ เราได้เห็นความสวยงามจากสีฉ่ำ การสอดประสานลวดลายบนอาคารกับเถาวัลย์ อีกทั้งร่มเงาของต้นไม้โดยรอบมอบความรู้สึกมีชีวิตชีวา การมาเยือนในครั้งนี้ทำให้ตระหนักว่าเราไม่สามารถตัดสินความงามเพียงมองจากภาพถ่ายได้

แม้จะไม่สามารถตอบได้ว่าทำไมถึงรู้สึกชอบผลงานของฮุนเดทวาสเซอร์ แต่กลับรู้สึกดีใจและร่วมยินดีที่ผลงานได้ถูกสร้างให้เป็นจริง สุดท้ายแล้วพลังเหล่านั้นได้ถูกหลอมรวมและถ่ายทอดเป็นชิ้นงานเป็นที่ปรากฏ เหมือนอาคารหลังนี้

ข้อมูลเพิ่มเติม

In the Meadows Bad Soden

Quellenpark 38, 65812 Bad Soden Taunus, Germany

ข้อมูลและภาพบางส่วนจากหนังสือ Hundertwasser Architektur ISBN 3-8228-8594-0

ภาพบุคคล: Christa Kreuter

ภาพแปลน: Peter Pelikan ปี 1990

ภาพโมเดลขนาด 1:50: Alfred Schmid ปี 1990

เรื่อง : อรรถยา สวยสม

ภาพ : อรรถยา สวยสม

Tag : Bad Soden, Frankfurt, Hundertwasser, แฟรงก์เฟิร์ต

Ernst May House

หัวใจของการออกแบบ คือการแก้ปัญหา

0 SHARE f t p o

สถาปัตยกรรมยุคโมเดิร์นในประเทศเยอรมนี ที่ไม่ใช่บาวเฮ้าส์ (Bauhaus) ไม่ได้อยู่ที่เมืองไวมาร์ (Weimar) แต่อยู่ในเมืองแฟรงเฟิร์ต (Frankfurt)

ATTHAYA SUAYSOM / MAJA /
FREELANCE DESIGNER & DESIGN
STUDENT

“The limits of my language mean the limits of my world.” This quote from Ludwig Wittgenstein makes Atthaya changed the way to live her life. Atthaya is fascinated by something simple and local. She travels mostly alone, knows and learns people on the way. Now she's living in Germany and studying communication design.

บ้านเอ็นซ์ ไมย์ (Ernst May House) เป็นผลงานออกแบบของสถาปนิกและนักวางผังเมือง Ernst May โดยบ้านที่เปิดให้เยี่ยมชมนั้นคือ เลขที่ 136 ในย่านชุมชนที่เรียกว่า Römerstadt และบรรยากาศรอบๆ บ้าน

Der Städtebauer und Architekt Ernst May wurde 75 Jahre alt

ซ้าย Ernst May วัย 75 ปี / เครดิตภาพ : <https://www.kotte-autographs.com> ขวา สภาพห้องพักอาศัยเดิมที่ไม่ถูก
สุขลักษณะ / เครดิตภาพ : <https://www.dhm.de>

ตัวบ้านและผังเมืองโดยรอบเป็นผลงานของไมย์ในช่วงระหว่างปี ค.ศ.1925-1930 หรือช่วงหลัง สงครามโลกครั้งที่ 1 ยุคนี้ถูกเรียกว่า New Frankfurt ก่อนพูดถึงรายละเอียดของงานออกแบบ ต้อง เกริ่นถึงสภาพบรรยากาศความเป็นอยู่ของผู้คนในยุคคนั้นก่อนว่าเป็นอย่างไร

ระหว่างปี ค.ศ.1925-1930 เป็นช่วงเริ่มต้นของยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม วิธีชีวิตผู้คนเปลี่ยนไป ผู้คน เริ่มหันออกมาทำงานตามเมืองใหญ่ๆ เช่น ตามโรงงาน และมีการอพยพถิ่นฐาน

ปัญหาที่ตามมาคือ ความต้องการที่อยู่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ราคาเช่าที่พักสูง มาก ผู้คนในชนชั้นแรงงานจึงต้องทนอยู่อาศัยกันอย่างแออัดภายในอาคาร ห้องเพียงห้องเดียวอาจอยู่รวมกันหลายครอบครัว ไปจนถึงการสร้างนั้งร้านภายในคอกม้าเพื่อพักอาศัย ปัญหาที่ตาม มา คือปัญหาเกี่ยวกับระบบสุขลักษณะและระบบสาธารณสุข เพราะระบบช่องแสงและการระบาย อากาศของที่พักอาศัยไม่เพียงพอ จึงเกิดแนวความคิดออกแบบอาคารเพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้ ที่โดดเด่นและคนส่วนใหญ่รู้จักคือ สถาปนิกกลุ่มบาวเฮาส์ ซึ่งก่อตั้งโดย Walter Gropius ที่เมืองไวร์ มาร์ แต่จริงๆ แล้วในเยอรมนียังมีสถาปนิกกลุ่มอื่นๆ ที่มีแนวความคิดคล้ายกัน เช่น กลุ่ม Taut & Hoffmann ในเบอร์ลิน และเช่นเดียวกันในแฟรงเฟิร์ต นั่นคือกลุ่มของแอ็นท์ ไมย์นั่นเอง

ผลงานของไมย์กระจายรอบเขตเมืองชั้นนอก จากแผนที่ปัจจุบันสามารถเดินชมได้ 26 จุด เกือบ ทั้งหมดเป็นอาคารและชุมชนพักอาศัย ที่เปิดให้ชมภายในบ้านมีที่เดียวคือ ที่เราเช่าเยี่ยมชม ส่วนที่ อื่นนั้นเป็นที่พักส่วนตัวของคนทั่วไป

ผังชุมชน Bornheimer Hang ตัวอย่างผลงานของไมเย่ / เครดิตภาพ : <https://www.dhm.de>

รูปแบบอาคารและการวางผังในแต่ละเขตชุมชนมีความแตกต่าง โดยขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่โดยรอบ (Orientation) แต่ความต้องการภายในบ้าน (Facilities) แต่ละหลังและขนาดของบ้านจะใกล้เคียงกัน แต่ละหลังมีพื้นที่ประมาณ 90 ตารางเมตร และมีสวนหลังบ้านเล็กๆ (อย่าลืมว่าในปี ค.ศ.1928 นั่นคือหุ้มา) บ้านมี 2 ชั้นและชั้นใต้ดิน ความสูงจากพื้นถึงฝ้าคือ 2.60 เมตร และชั้นใต้ดินสูง 2.50 เมตร มีระบบไฟฟ้าและระบบความร้อนกลาง (นั่นหมายถึงไม่ต้องต้มน้ำร้อนอบทุกครั้ง) ชั้นใต้ดินมีไว้สำหรับเก็บของและเป็นตำแหน่งของห้องระบบความร้อนภายในบ้าน ซึ่งบ้านในยุคก่อนหน้าจะมีพื้นที่เก็บของใต้หลังคา รวมทั้งมีทางออกเชื่อมไปยังสวนหลังบ้าน (ข้อดี คือพื้นภายในบ้านจะไม่เปื้อนดินจากสวน)

เครื่องซักผ้าในยุคนั้น มีลักษณะคล้ายกระทะขนาดใหญ่ มีช่องใส่พื้นด้านล่างสำหรับต้มน้ำให้ร้อน ขณะซัก มีไม้สำหรับปั่นผ้าในกระทะ ลักษณะไม้คล้ายสกรูขนาดใหญ่ เมื่อซักผ้าเสร็จก็เขว่นตากได้เลยในห้องใต้ดิน หรือออกไปตากแดดในสวนในช่วงฤดูร้อน ที่สำคัญคือ ห้องใต้ดินมีช่องแสงทะลุจากสวน

จากนั้นวิทยากรชี้ให้ดูตำแหน่งท่อระบายน้ำจากชั้นใต้ดิน แล้วเล่าประกอบว่าแม้ว่ามันจะดูไม่มีอะไร แต่จริงๆ แล้วระบบการระบายน้ำภายในบ้านถูกออกแบบมาอย่างดี และถึงทุกวันนี้มันก็ไม่เคยท่วมห้องใต้ดินเลย นั่นหมายความว่า ห้องใต้ดินจริงๆ แล้วอยู่สูงกว่าท่อระบายน้ำกลางนอกบ้านอีกที (อืม...ฟังแล้วก็อดคิดต่อไปถึงเมืองหลวงเมืองหนึ่งไม่ได้...จริงไหม)

แนวความคิดของสวนเล็กๆ หลังบ้านทุกหลังนั้นคือ ผู้อยู่อาศัยสามารถปลูกพืชผักไว้กินเองได้ เหมือนการ頓อาหาร
สำร่อยยามฉุกเฉิน

ชั้นบนมี 3 ห้องนอนกับ 1 ห้องน้ำ (ปัจจุบันถูกใช้เป็นสำนักงานตามภาพ) ในแต่ละห้องมีหน้าต่างกระจก ซึ่งกระจกแผ่นเรียบบานใหญ่ในสมัยนั้นถือว่าไม่ธรรมดา ผงมีทั้งการทำสีและการบุวอลด์เปเปอร์ ซึ่งลวดลายได้มีการสืบค้นภายหลังว่า เป็นแบบเดียวกับในแคตตาล็อกของบาวเฮ้าส์ ส่วนสีทาผนังในปัจจุบันนั้นเป็นสีใหม่ ที่ใกล้เคียงกับของเดิมมากที่สุด

ชั้นล่างได้ปรับห้องนั่งเล่นและห้องทำงานเดิม ให้เป็นห้องจัดแสดงนิทรรศการหมุนเวียนเกี่ยวกับผลงานการออกแบบในยุค New Frankfurt ทั้งด้านกราฟิกดีไซน์และเฟอร์นิเจอร์ แต่ละห้องจะมีเต้าเสียบปลั๊ก สวิตช์ไฟ และเต้าเสียบวิทยุ (นั่นหมายถึง ไฟฟ้าและสัญญาณวิทยุเข้าถึงทุกบ้านผลงานของไมย์)

เสน่ห์ของสถาปัตยกรรมยุคโมเดิร์นคือ ทุกอย่างดูเรียบเหมือนไม่มีรายละเอียดใดๆ แต่แท้จริงคือการคำนึงถึงและซ่อนรายละเอียดสำหรับการใช้งานไว้ในทุกจุด บ้านหลังนี้ ไฮไลต์สำหรับผู้เขียนคือ คริว ออกแบบโดย Margarete Schütte-Lihotzky ด้วยขนาดไม่ถึง 10 ตารางเมตร แต่มีทุกอย่างครบครัน ภายหลังครีวนี้ถูกใช้เป็นต้นแบบของครัวในบ้านทุกโครงการและเรียกว่า Frankfurt Kitchen

รายละเอียดที่ว่า เช่น บานเลื่อนตู้ติดผนัง ที่ออกแบบตัวบานให้ถอดและเลื่อนได้อิสระ โดยการแกะภายในตู้ไม่อัปชั่น ข้าวของไม่ขึ้นรา รวมทั้งเตาไฟฟ้า (ตั้งแต่ปีค.ศ.1928!!) คริวที่แสนจะเล็กแต่มีเตาไฟฟ้า หมดปัญหาเรื่องเขม่าจากถ่าน นอกจากนี้ข้างเตายังมีแผ่นกระดานรีดผ้า ที่ยกพับเก็บติดผนังได้ เวลาจะรีดผ้าก็ยกลงพาดข้างเตาไฟฟ้า แล้วเอาเตารีดวางบนเตาให้ร้อน

เนื่องจากภายในบ้านต้องการแสดงผลงานการออกแบบเฉพาะจากสถาปนิกและนักออกแบบในยุค New Frankfurt จึงมีผลงานเฟอร์นิเจอร์ ออกแบบโดย Franz Schuster และ Ferdinand Kramer จัดแสดงด้วย ส่วนผลงานที่เกี่ยวกับผ้าหรือลายผ้า เช่น ผ้าม่านหรือผ้าปูโต๊ะนั้นไม่มีการจัดแสดง แต่จะมีในกลุ่มบาวเฮ้าส์แทน

จากการสอบถามวิทยากร กลุ่มคนพักอาศัยรุ่นแรกคือ ผู้มีรายได้ไม่มากนัก เช่น บุรุษไปรษณีย์, ข้าราชการ, ครู และหนุ่มสาวโรงงาน

สำหรับผู้สนใจสถาปัตยกรรมยุคโมเดิร์นและสไตล์บาวเฮ้าส์นั้น เราขอแนะนำให้มาเยี่ยมชมมาก เพราะสิ่งที่เราเห็นและสัมผัสได้ ไม่ใช่เฉพาะข้าวของหรือเฟอร์นิเจอร์ในยุคนั้น แต่คือลักษณะการใช้งานของพื้นที่ การออกแบบสเปซ และบริบทโดยรอบของสถาปัตยกรรม ตั้งแต่การเข้าถึงเขตกลุ่มอาคารไปจนถึงตัวบ้าน ทุกอย่างถูกออกแบบไว้หมดจนรู้สึกได้ จะดียิ่งขึ้นถ้ามีโอกาสได้ชมผลงานอื่นๆ ของไมย์ในแฟรงเฟิร์ต เพื่อให้เห็นภาพรวมของผลงานและแนวความคิดของตัวสถาปนิกที่มีต่อเมืองแฟรงเฟิร์ต

ที่ตั้ง

บ้านเอ็นซ์ไมย์ (Ernst May House) Im Burgfeld 136, 60439 Frankfurt am Main

การเดินทาง

รถเมล์สาย 60 สถานี [Mithrasstraße](#) (สามารถตรวจสอบตารางระบบขนส่งมวลชนแฟรงเฟิร์ตได้จาก www.rmv.de)

ข้อมูลเพิ่มเติม

- เกี่ยวกับบ้านเอ็นซ์ไมย์ <http://ernst-may-gesellschaft.de/home.html>
- สามารถดูแปลนบ้านได้ที่ <http://ernst-may-gesellschaft.de/mayhaus/musterhaus.html>
- แผนที่ตำแหน่งสถาปัตยกรรมยุค New Frankfurt ทั้งหมด โดยมีการเทียบตำแหน่งกับ Google Maps
- ingsสะดวกมากสำหรับการเยี่ยมชมในแต่ละจุด <http://karte.ernst-may.de>
- ภาพสถาปัตยกรรมในยุค New Frankfurt รวมถึงงานออกแบบอื่นๆ www.neues-frankfurt.de

เรื่อง : Atthaya Suaysom

ภาพ : Atthaya Suaysom

Tag : Ernst May, New Frankfurt, Walter Gropius

PAUL KLEE, AARE & UNESCO

สามสิ่งเมื่อพูดถึง Bern เมืองหลวงของสวิตเซอร์แลนด์ ... ใช่แล้ว! เมืองหลวงของสวิต

0 SHARE

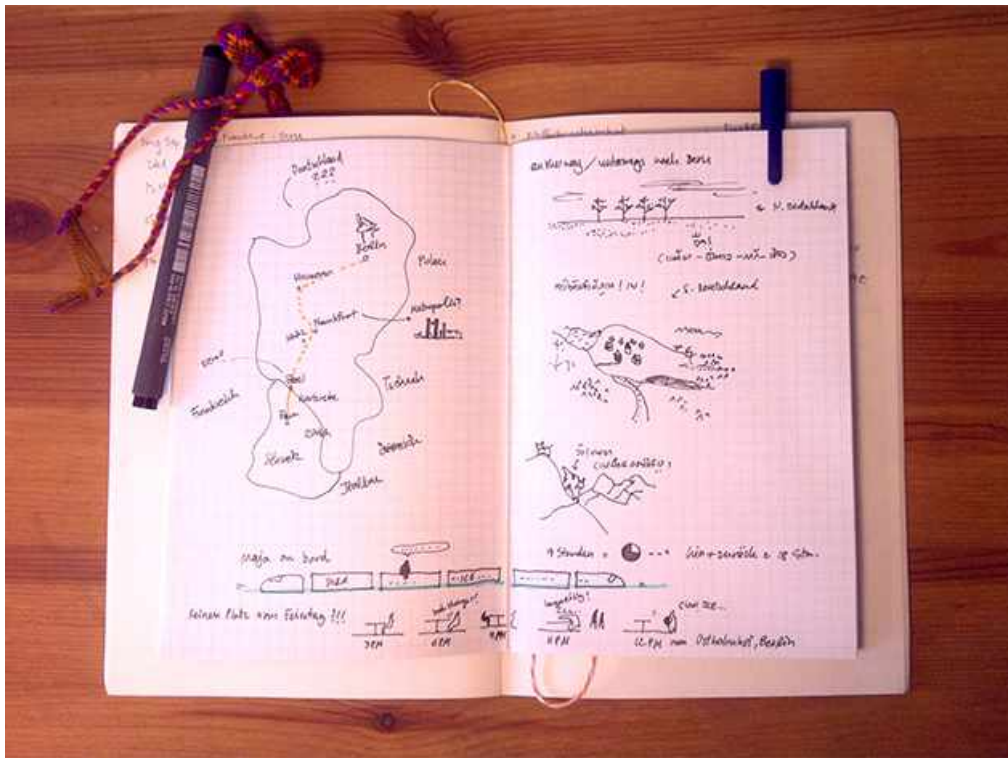

ATTHAYA SUAYSOM / MAJA /
FREELANCE DESIGNER & DESIGN
STUDENT

“The limits of my language mean the limits of my world.” This quote from Ludwig Wittgenstein makes Atthaya changed the way to live her life. Atthaya is fascinated by something simple and local. She travels mostly alone, knows and learns people on the way. Now she's living in Germany and studying communication design.

FOLLOW

ซูริก (Zurich) โลซานน์ (Lausanne) หรือบาเซิล (Basel) กลับกลายเป็นเมืองในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ที่คนส่วนใหญ่รู้จัก ผู้เขียนเองก็เป็นหนึ่งในนั้น ซึ่งถือเป็นโอกาสอันดีงาม ที่ผู้เขียนมีฐานะสำคัญและเร่งด่วน (มาก) ที่เมืองแบร์น (Bern) ออกเสียงตามสำเนียงของชาวสวิส ซึ่งก็คือเมืองหลวงของสวิตเซอร์แลนด์ และยังเป็นเมืองมรดกโลกอีกด้วย ที่ว่า “ด่วนมาก” คือรู้แผนการเย็นวันนี้และต้องไปถึงเมืองแบร์นให้ได้ตอนบ่ายวันรุ่งขึ้น ซึ่งตอนนั้นอยู่ที่เบอร์ลิน เยอรมนี โดยไม่ได้วางแผนอะไรเลยทำได้ตอนนั้นคือ การรีบวิ่งไปซื้อตั๋วรถไฟที่ตู้กดขายตั๋วตอน 6 โมงเย็น และได้ตั๋วรถไฟ ICE (อี-เซ-เอ ในภาษาเยอรมัน หรือไอซี ในภาษาอังกฤษ) ซึ่งเป็นรถไฟขบวนด่วนมากเช่นกัน มา 2 ใบ ไปและกลับ ข้อดีของขบวนรถไฟเที่ยวนี้คือ เราไม่ต้องแวะเปลี่ยนขบวนที่ไหนเลยตลอดการเดินทาง 9 ชั่วโมง และแล้วการเดินทางพร้อมคำถามคำจึงได้เริ่มขึ้น

ขบวนรถไฟวิ่งผ่านเมืองใหญ่ระหว่างทางอย่างแฟรงก์เฟิร์ต (Frankfurt am Main) และบาเซิล (Basel) ในเยอรมนีนั้นมีเมืองแฟรงก์เฟิร์ต 2 เมือง คือ แฟรงก์เฟิร์ตติดแม่น้ำมาйн (Frankfurt am Main) อยู่ตอนกลางของประเทศที่คนส่วนใหญ่รู้จักกัน และแฟรงก์เฟิร์ตติดแม่น้ำโอเดอร์ (Frankfurt am Oder) อยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ ติดชายแดนระหว่างเยอรมนีกับโปแลนด์ ซึ่งสำคัญมากเวลาซื้อตั๋วหรือพูดคุยกับคนในท้องถิ่นว่า แฟรงก์เฟิร์ต (ไหน)

กลับมาที่แบร์น เราพักในห้องรวมแบบดอร์มของโฮสเทล เลยได้มีโอกาสพบปะคุยกับเหล่านักท่องเที่ยว พบว่าคนส่วนใหญ่นิยมแวะพักเมืองนี้แค่ 1 คืนแล้วเดินทางต่อไปยังเมืองอื่นๆ ในสวิตเซอร์แลนด์ ดูเหมือนแบร์นไม่ใช่เมืองเป้าหมายของนักท่องเที่ยว แต่ก็มีเสน่ห์หลายๆ ของเมืองที่เราได้บอกกับตัวเองว่า... 3-4 วันที่มีอยู่นั้น ทำให้เราได้รู้จักเมืองแบร์นไม่มากก็น้อย

เมืองแบร์นเป็นบ้านเกิดของพอล เคล (Paul Klee) ศิลปินแนวเอ็กซ์เพรสชันนิส (Expressionism) คิวบิส (Cubism) และเซอร์เรียลิส (Surrealism) จึงมี Zentrum Paul Klee สถาปัตยกรรมออกแบบโดยเร็นโซ เปียโน (Renzo Piano) เป็นเหมือนพิพิธภัณฑ์สำหรับจัดเก็บและแสดงผลงานของเคล โดยจัดแสดงผลงานหมุนเวียนของศิลปินอื่นๆ รวมถึงการจัดเวิร์กช็อปเกี่ยวกับศิลปะสำหรับเด็กๆ ในเมือง

ลักษณะเส้นสายของอาคาร สถาปนิกได้แรงบันดาลใจจากสภาพภูมิประเทศที่เป็นเนินเขาโดยรอบ การเข้าถึงสถาปัตยกรรมสามารถเดินเท้าลัดเลาะผ่านทุ่งหญ้าและบ้านเรือนไม้ริมทาง หรือจะนั่งรถเมล์มาจากในเมือง ซึ่งป้ายนั้นจอดอยู่พอดีติดหน้าทางเข้า วิธีการหลังนี้ผู้เขียนรู้ตอนเดินลัดเลาะเที่ยวชมทัศนียภาพระหว่างทาง ผสมการหลงทางอยู่ท่ามกลางทุ่งหญ้าจนสนใจ คล้ายการเดินทางสำรวจพื้นที่ไซต์รอบอาคารแบบสถาปนิก จากนั้นค่อยเดินมาเห็นป้ายรถเมล์ที่หลัง

เนื่องจากเบิร์นได้รับการจดทะเบียนเป็นเมืองมรดกโลก อาจเป็นเหตุผลที่ทำให้สภาพเขตพื้นที่เมืองเก่าแทบไม่มีความเปลี่ยนแปลง ทั้งสถาปัตยกรรมแบบยุโรปในอดีต บ้านเรือนที่มีโครงสร้างทำจากไม้และโบกทับด้วยวัสดุคล้ายยิปซัม ไปจนถึงอาคารสไตล์ศตวรรษที่ 19-20 ลักษณะผังเมืองทั้งชั้นในและชั้นนอก ทางเดิน ต้นไม้ใบหญ้า สัตว์ และแมลงตามธรรมชาติ

คำว่า “ไม่เปลี่ยนแปลง” นั้นไม่ได้ทำให้เมืองดูเก่าร้างหรือขาดชีวิตชีวาแต่อย่างใด เมืองก็แสนจะสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย (มาก) ภูเขาที่ชุ่มฉ่ำเต็มไปด้วยต้นไม้ต้นใหญ่ๆ น้ำในแม่น้ำอาเร่ (Aare) ไส้มาก มากจนเรานึกถึงคำว่า น้ำแ่จากสวิตเซอร์แลนด์ ไส้จนคิดว่าน่าจะดื่มได้จริงๆ

แต่ความแจ่มของแม่น้ำอาเร่ที่นี้จริงๆ แล้วคือผู้คนสามารถว่ายน้ำได้ในฤดูร้อน ซึ่งมีทั้งโซนว่ายน้ำเล่น แช่น้ำเล่น และส่วนที่เป็นลูสำหรับว่ายน้ำจริงจัง พร้อมป้ายบอกทางเหมือนถนนขั้บรถ โดยจะมีป้ายบอกทิศทางการว่ายน้ำ บอกลักษณะความแรงของสายน้ำว่าสำหรับนักว่ายน้ำประเภทใด (สมัครเล่นหรือมือโปร) ไปจนถึงป้ายทำน้ำที่ระบุเฉพาะสำหรับขึ้นหรือลงน้ำ ถ้าเปรียบเทียบกับท่าเรือแม่น้ำเจ้าพระยา ก็คงเหมือนผู้คนสามารถลงลูเฉพาะที่ทำสะพานตากสินและขึ้นจากลูได้เฉพาะท่าราชวงศ์เท่านั้น แล้วเราก็นึกถึงวังเวียงขึ้นมา และขอลอยไปกับห้วงยารถยนต์จนถึงที่หมายดีกว่า อย่างไรก็ตามเรามาที่เมืองช่วงฤดูใบไม้ร่วงและไม่ได้พกอุปกรณ์ว่ายน้ำมา จึงไม่มีโอกาสว่ายน้ำในลูแม่น้ำแต่อย่างใด

นอกจากธรรมชาติอันสวยงามแล้ว ภายในเมืองยังมีหอนาฬิกาโบราณ โบสถ์และพิพิธภัณฑ์ของเมือง รวมถึงหอศิลป์ซึ่งเดิมเป็นโรงเก็บธัญพืชให้เที่ยวชม หากกลับเบอร์ลิน นี้ก็ถึงชื่อเมือง “แบร์น” ก็อดคิดไม่ได้ว่ามีความเกี่ยวข้องกับอะไรกับ “หมี” หรือไม่ เพราะสัญลักษณ์เมืองเบอร์ลินก็คือหมีเช่นกัน และคำตอบก็ไปโผล่อีกที่ที่คอมพิวเตอร์ที่บ้าน พร้อมกับประวัติศาสตร์ของเมือง กลับมาอ่านเพิ่มเติมที่หลังจนวนวางแผนว่า เราจะกลับไปอีกครั้งที่เมืองแบร์น แต่คราวหน้าขอเป็นฤดูร้อนแล้วกัน

FYI

- ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเมืองแบร์น <http://www.bern.com>
- เกี่ยวกับการว่ายน้ำในแม่น้ำอาเร่ www.bern.com/de/trade/gruendefuerbern/Aareschwimmen

เรื่อง : Atthaya Suaysom
ภาพ : Atthaya Suaysom

Tag : Bern, สวิตเซอร์แลนด์